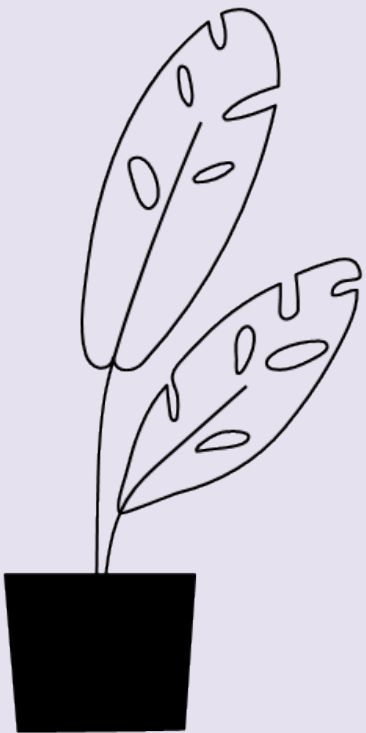

مفاهیم پایه زبان

مبانی کامپیوتر استاد مصطفوی

ارائه دهندگان:
هلیا روزبهانی
فاطمه یحیوی
نیوشا شعاعی
محمد ناییبی
حسام جعفری

1404/8/25

A

معرفی زبان
و تاریخچه C
آن

فهرست مطالب

A

معرفی زبان
و تاریخچه C
آن

B

و ساختار main
ابتدایی برنامه

C

متغیرها
ثابت‌ها و
مقادیر در C

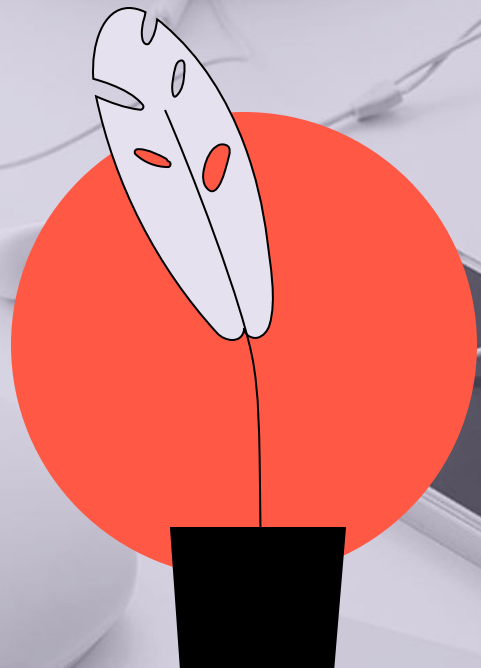
D

توسعه
برنامه‌های
مقدماتی:
نوشتن و
اجرای
برنامه‌های
ساده

E

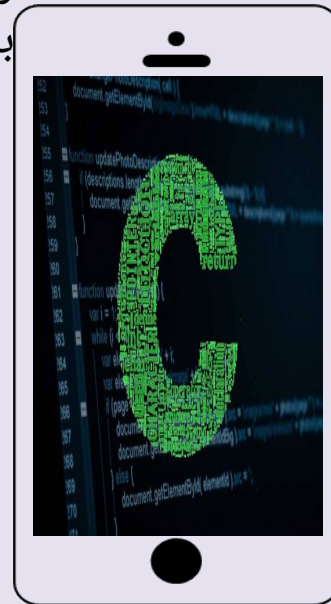
محاسبات
ریاضی و قالب
بندی ورودی و
خروجی

بخش اول

چرا C سی شد

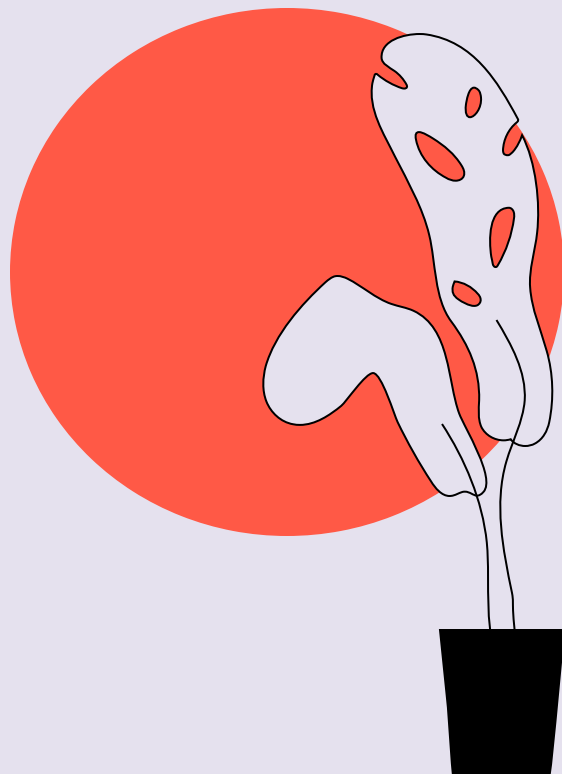
زبان B قبل از C خلق و استفاده می شد
ولی کمبود امکانات B برای ساخت UNIX
باعث خلق زبانی قدرتمند و پیشرفته تر به
نام C شد.

شناسنامه C

زبان C اوایل ۱۹۷۰ در آزمایشگاه بل توسط دنیس ریچی خلق شد .
زبان C از اسمبلی ساده تر بهینه تر و قابل حمل تر بود
ولی همزمان به سخت افزار هم نزدیک بود!!
منظور از قابل حمل بودن یعنی با یک تغییر کوچک میتوانست روی
سیستم عامل های دیگر هم اجرا شود .

!! داداشی هم UNIX و C

نتیجه خوانایی و قابل حمل بودن زبان C به وجود آمدن سیستم عامل UNIX بود .
سی و UNIX با هم بزرگ شدن
سی به UNIX کمک کرد تا سیستم عاملی قوی و قابل حمل تبدیل بشه و UNIX
هم باعث شهرت و گسترش C شد .
و در نتیجه آن C به الگو پایه بسیاری از زبان ها تبدیل شد .

C + oop ---> C++

C / C++ ≈ java

حتی #C و python هم از C الهام گرفتند .

میگن «هرکس C را فراگیرد بقیه زبان هارا سهولت می آموزد.»

ویژگی های زبان C

مستقیما به زبان ماشین
کامپایل می شود و به همین
خاطر بشدت سریع است .

میتوانیم مستقیما با حافظه و
سخت افزار کار کنیم.
(ویژگی که تو خیلی از زبان های
مدرن وجود ندارد)

سرعت بالا

نزدیکی به سخت افزار

برخلاف زبان های قبل از C زبان
خودش به زبان انگلیسی نزدیک
بود و خوانایی بیشتری داشت.

سادگی و خوانایی

قابلیت حمل

با کمی تغییر روی C کد های
سیستم عامل ها و پردازنده های
مختلف اجرا می شوند.

مستقیماً به زبان ماشین کامپایل
می شود و به همین خاطر
بشدت سریع است .

سرعت بالا

میتوانیم مستقیماً با حافظه و سخت
افزار کار کنیم.
(ویژگی که تو خیلی از زبان های
مدرن وجود ندارد)

نزدیکی به سخت افزار

سادگی و خوانایی

زبان C برخلاف زبان های قبل از خودش به زبان انگلیسی نزدیک بود و خوانایی بیشتری داشت.

قابلیت حمل

کدهای C با کمی تغییر روی سیستم عامل ها و پردازنده های مختلف اجرا می شوند.

نسخه های مختلف C

C98 / ANSI C

اولین نسخه رسمی و استاندارد که در سال ۱۹۸۹ معرفی شد.

C99

اضافه شدن دادهای جدید مثل `long long int`
اضافه شدن کتابخانه `math.h` و ثابت های عددی
توانایی تعریف متغیر ها در هر بلوک
امکان تعریف ارایه ها با اندازه متغیر

C11 و C18

با تغییرات بالاتر از سطح کلاس ما!

کاربردهای C

- سیستم عامل ها (Windows , Linux , UNIX , macOS) که بخش زیادی از کد های آن ها را با C نوشتند .
- میکرو کنترلرها : برای کنترل سخت افزار وسایل الکترونیکی در لوازم خانگی خودرو و تجهیزات صنعتی از C استفاده میشود .
- نرم افزار های سیستمی مثل کامپایلرها مفسرها و درایورها

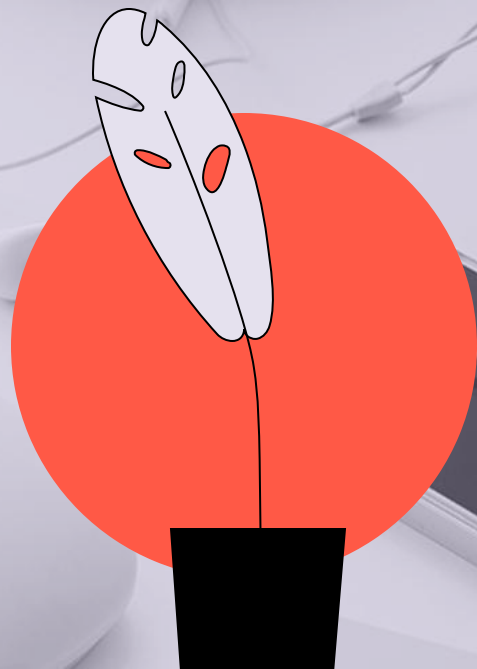

به طور خلاصه

زبانی است که در قلب دنیای فناوری جا دارد بدون **C**
آن شاید خیلی از سیستم عامل ها و زبان هایی که امروز
می شناسیم وجود نداشتند.

بخش دوم

ساختار کلی یک برنامه

هر برنامه C از چند بخش اصلی تشکیل شده است:

Header files

با استفاده از دستور `#include` آن‌ها را به برنامه اضافه می‌کنیم
هدر فایل یا فایل‌های با پسوند `.h` نقشه راه برنامه‌های C هستند که به
کامپایلر توضیح میدهد چه توابع و تعاریفی در کد اصلی ما به کار برده
شده است

همچنین به ما اعلام میکند که چه پارامترهایی استفاده شدند.
برای مثال: `string.h` مربوط به کار با رشته‌ای از کاراکترها میشود.

ساختار اولیه و کلی یک برنامه C به صورت زیر می‌باشد:

```
1 #include <stdio.h>
```


تابع main

نقطه شروع اجرای برنامه است.

هر برنامه C باید دقیقا یک تابع main داشته باشد.

در پایان return تعیین می کند نتیجه اجرای برنامه چه بوده است:

یعنی برنامه بدون خطا تمام شد. return 0

یا هر عدد دیگر معمولا برای نمایش خطاها استفاده می شود. return 1

-
-

```
1 int main(){  
2     printf("Hello World");  
3     return 0;  
4 }
```

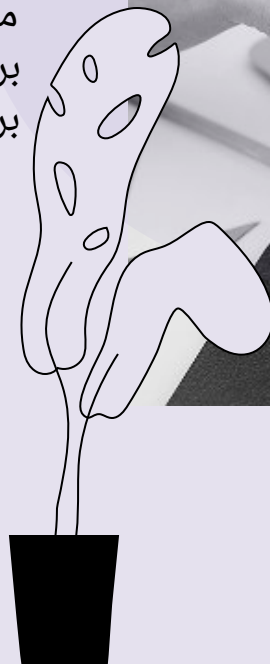
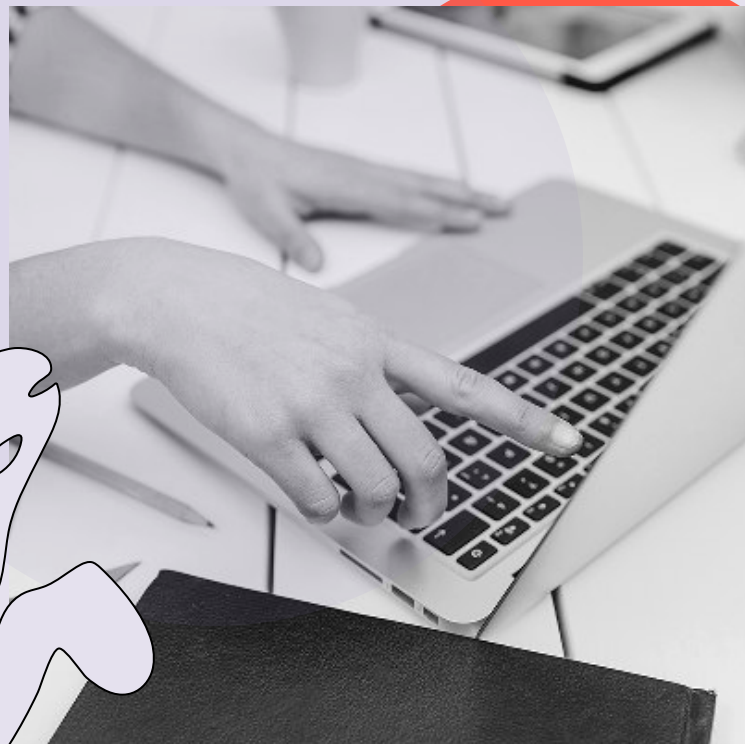

نحوه ی استفاده از کتابخانه و تابع printf stdio.h

مخفف Standard Input/Output است. Stdio.h
این کتابخانه توابعی را برای ورودی و خروجی فراهم می کند
مثل:

- برای نمایش متن روی صفحه printf
- برای گرفتن ورودی از کاربر scanf

```
1  #include <stdio.h>
2  int main(){
3      printf("Be Zaban C Khosh Omd!");
4      return 0;
5  }
```


مفهوم کامپایل

اجرا و خطاهای زمان کامپایل

1. کامپایل Compile

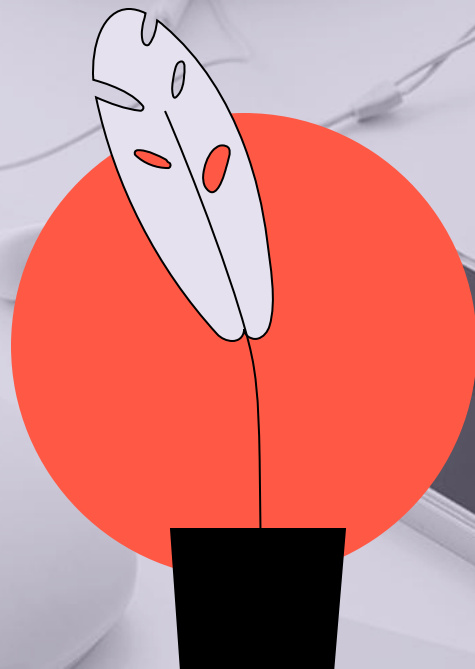
- کد نوشته شده توسط کامپایلر به زبان ماشین (کد قابل اجرا) ترجمه می شود.
- در این مرحله اگر اشتباههای دستوری < Syntax Errors > وجود داشته باشد کامپایلر آن ها را گزارش می کند.

2. اجرا Run

- اگر کد با موفقیت کامپایل شد برنامه اجرایی ساخته می شود و می توان آن را اجرا کرد.

بخش سوم

متغیرها ثابت ها و مقادیر در C

تو هر زبان برنامه نویسی برای ذخیره ی اطلاعات باید از متغیرها و ثابت ها استفاده کنیم در زبان C هم متغیرها نقش ظرف هایی رو دارند که داده ها را در حافظه نگه میدارند.

با تعریف نوع داده (data type) مشخص می کنیم که چه نوع اطلاعاتی در این صفحه ذخیره میشود .

انواع داده

برای ذخیره اعداد
صحیح بدون اعشار

`int`

برای ذخیره اعداد
اعشاری با دقت
هفت عدد پشت

اعشار `float`

برای ذخیره اعداد
اعشاری با دقت
پانزده عدد پشت

اعشار

`double`

برای ذخیره یک
کاراکتر مثل حرف
یا عدد مثل:

`char` A4 \$

در زبان C می‌توان با کلمات کلیدی نوع داده‌ها را تغییر داد تا بازه یا اندازه‌ی آنها تغییر کند.

کلماتی مثل :

Short, long

که برای ذخیره عدد‌های خیلی کوچکتر یا خیلی بزرگتر از محدوده بکار می‌روند و با آن‌ها می‌توانیم اندازه و ظرفیت را تغییر بدهیم.

Unsigned, signed

این دو برای تعیین علامت دار بودن یا نبودن داده بکار می‌روند.

حافظه اشغال شده توسط هر نوع داده

هر 4 int بایت اشغال می کند ولی 2 short int بایت و 8 long long int بایت. ولی علامت دار بودن یا نبودن یک داده فرقی در حجم حافظه اشغالی ندارد چون هر و یک حجم از اعداد را در بر می گیرند.

C Basic Data Types	32-bit CPU		64-bit CPU	
	Size (bytes)	Range	Size (bytes)	Range
char	1	-128 to 127	1	-128 to 127
short	2	-32,768 to 32,767	2	-32,768 to 32,767
int	4	-2,147,483,648 to 2,147,483,647	4	-2,147,483,648 to 2,147,483,647
long	4	-2,147,483,648 to 2,147,483,647	8	-9,223,372,036,854,775,808 to 9,223,372,036,854,775,807
long long	8	9,223,372,036,854,775,808-9,223,372,036,854,775,807	8	9,223,372,036,854,775,808-9,223,372,036,854,775,807

توضیح Char و string

ما با استفاده از char میتوانیم یک کاراکتر ذخیره کنیم مثل 3 A # @
هر char دقیقا ۱ بایت فضا میگیرد.

نکته: برای مقدار دهی به char باید حتما از ' ' استفاده کرد.

```
char x = '$';
```

استرینگ (string) برای ذخیره نخ و رشته ای از کاراکترها که بهم وصل هستند
استفاده میشود در اخر متغیر باید [] بزاریم.

```
Char name[ ] = "newsha";
```

حجم استرینگ بستگی به طول آن دارد و متغیر است .

نکته: برای مقدار دهی به استرینگ از " " استفاده می کنیم.

مقدار دهی

برای تعریف متغیر و مقدار دهی به آن به روش زیر عمل میکنیم:

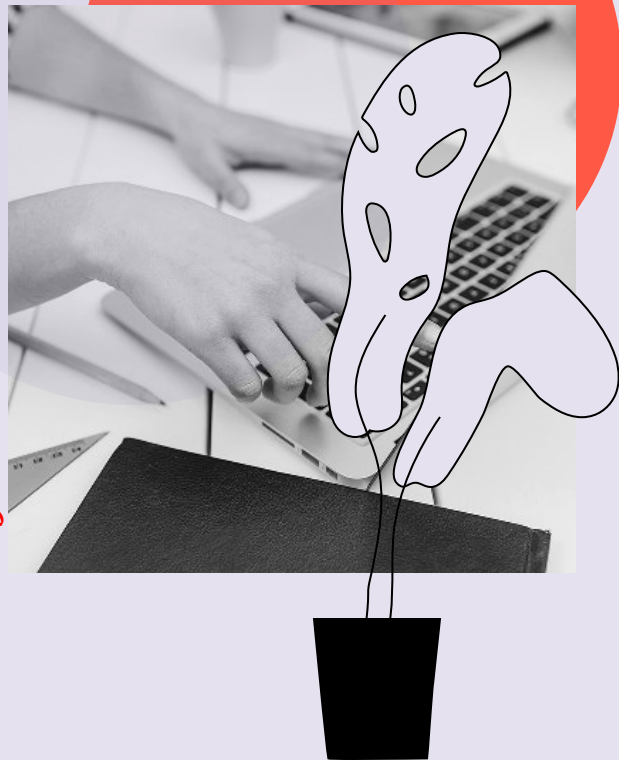
ابتدا نوع داده سپس امس متغیر و در اخر مقدار آن را مشخص میکنیم .

```
int x = 10;  
char name[ ] = "heheheha";
```

یا میتوانیم به صورت جدا ابتدا متغیر را تعریف و سپس مقدار دهی کنیم .

```
float y;  
y = 10.34;
```

هشدار: اگر متغیری تعریف کنیم ولی به آن مقداری ندیم مقدار تو حافظه تصادفی
میشه پس بهتره یه مقدار اولیه بدیم .

ثابت constant

ثابت ها دقیقا مانند متغیر ها مقدار میگیرند ولی مقدار آنها در طول برنامه تغییر نمیکنند و ثابت میمونه .

که دو روش برای تعریف ثابت وجود داره:

۱. استفاده از `const`:

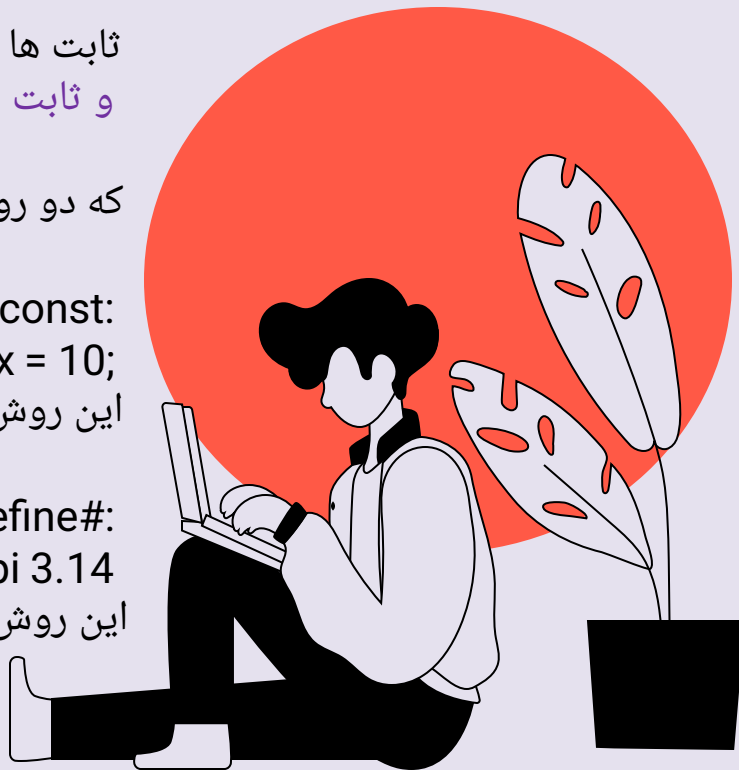
```
const int x = 10;
```

این روش در زمان کامپایل کنترل میشه و قابل تغییر نیست .

۲. استفاده از `define#`:

```
#define pi 3.14
```

این روش در مرحله قبل از کامپایل جایگزین میشود .

قوانین نام گذاری متغیر ها

قوانین زبان برنامه نویسی:

- نام فقط می تواند شامل حروف اعداد و آندراسکور (_) باشد .
- نام نباید با عدد شروع شود .
- زبان C به حروف کوچک و بزرگ حساس است یعنی Age با age فرق دارد .
- نباید از کلمات کلیدی مثل int, if, return استفاده شود .

قوانین عمومی بین برنامه نویسی ها:

- برای مثال بهتره نام ها معنی دار باشد مثلا : first_name به جای x .

محدوده دید scope

یعنی هر متغیر در کدام بخش از برنامه قابل استفاده است .

✓ متغیر محلی local فقط در بلوک یا تابعی که تعریف شده
میتوان استفاده شود .

✓ متغیر سراسری global در سرتاسر برنامه میتواند استفاده
شود .

```
// ;int a = 5  global
```

```
// ;int b = 10  local
```

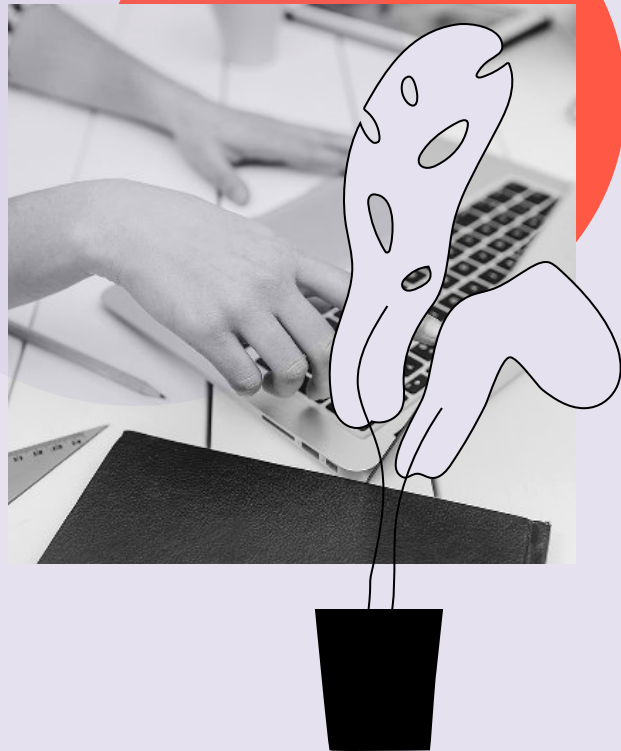
```
void func() {  
  
}
```


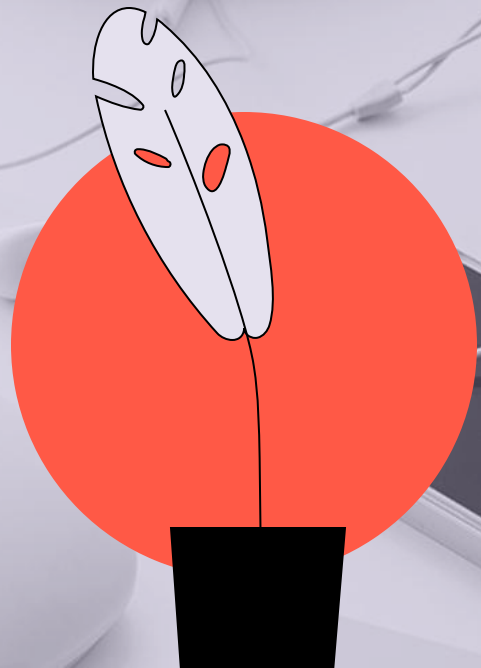
تفاوت نوع داده های عددی و کاراکتری

اینکه ما یک داده مثل ۵ را به صورت عدد یا کاراکتر ذخیره کنیم فرق زیادی دارد .

- بزرگترین فرق اینه اگه به صورت عددی `int, float, double` ذخیره شود توانایی انجام محاسبات ریاضی دارد .
- ولی به صورت کاراکتر `char` این توانایی رو ندارد .
- دومین فرق تو نوع ذخیره که 4 5 `int` بایت ولی کاراکتر '5' تنها ۱ بایت است .

بخش چهارم

در زبان C برای فرا خواندن متغیرها باید از مشخص کننده های فرمت استفاده کنیم. (format specifier)

برای عدد صحیح %d

برای اعداد اعشاری با رقم اعشار کمتر %f

برای اعداد اعشاری با رقم اعشار بیشتر %lf

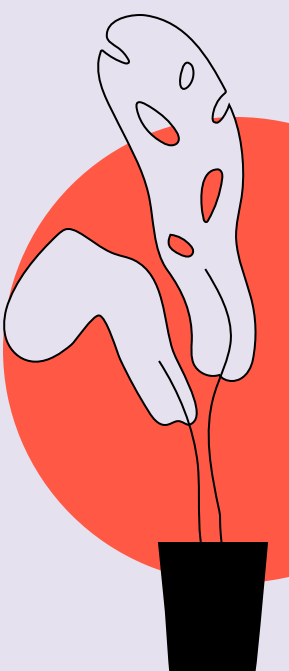
برای کاراکترهای تک حرفی %c

برای رشته ای از کاراکترها %s


```
#include <stdio.h>
int main(){
    int a = 1;
    float b = 0.5;
    double c = 0.1;
    char name[] = "Salam";
    char letter = 'A';

    printf("%d", a); // فرمت گذاری اعداد صحیح به صورت %d
    // اول به تابع چاپ گفتیم که یک عدد صحیح چاپ بشه و سپس اون عدد رو مشخص کردیم (a)
    return 0;
}
```


ذخیره و پردازش داده‌های کاربر

شما ابتدا به کمک `scanf` و `fgets` داده‌ها را از کاربر دریافت می‌کنید آن‌ها را در حافظه (RAM) سیو می‌کنید سپس آن‌ها را پردازش می‌کنید.


```
1  #include <stdio.h>
2  int main(){
3      int a;
4      char name[50];
5      printf("Adad Bgoo");
6      scanf("%d", &a);
7      printf("Esm Bgoo");
8      scanf("%s", &name);
9
10     return 0;
11 }
12
```

فرق fgets با scanf

از آن جایی که در رشته کاراکترهایی که از کاربر می گیریم ممکن هست فضای خالی وجود داشته باشد.(دکمه اسپیس یا اینتر)

تابع scanf این فضاهای خالی رو نمیتواند داخل متغیر بریزد ولی fgets این قابلیت رو دارد .

این مشکل وقتی خودش را نشون می دهد که با استفاده از scanf ما از کاربر اول عدد بگیریم و سپس از او یک رشته کاراکتر درخواست کنیم.

فرض میکنیم کاربر عدد 123 رو وارد کرده که به صورت زیر توی متغیر a قرار داده میشه:

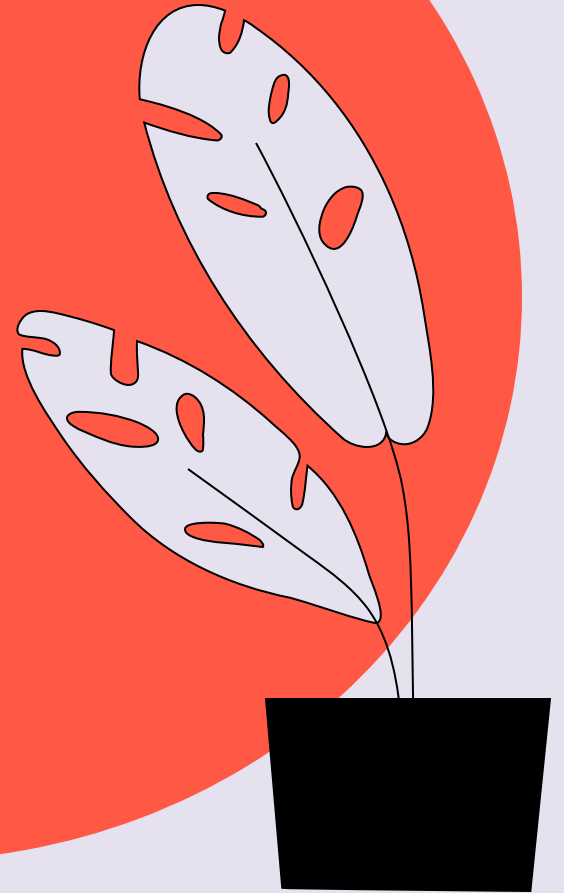
```
['1','2','3','\n']
```

تابع `scanf` فقط اعداد رو میریزد توی `a` و نیولاین `'n'` در بافر باقی می ماند که باعث می شود تابع `scanf` بعدی دکمه اینتر را به عنوان ورودی بخواند و به شما اجازه ورود مقداری رو نمی دهد .

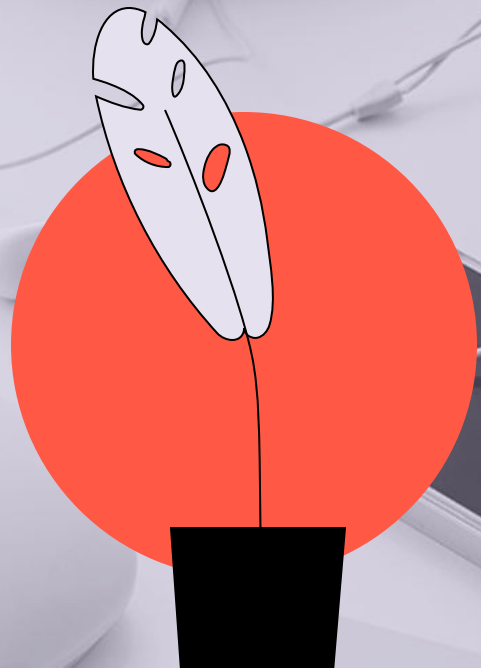
راه حل مبتدی برای این مشکل استفاده از تابع `getchar` است .


```
1  #include <stdio.h>
2  int main(){
3      int a, b;
4      int c;
5
6      printf("2 Addad Begoo: ");
7
8      scanf("%d %d", &a, &b);
9      c = a + b;
10     printf("Jame 2 Adad : %d", c);
11
12     return 0;
13 }
```


بخش پنجم

محاسبات ریاضی و قالب بندی ورودی و خروجی

عملگرها در ریاضی : اینها نمادهایی هستند که برای انجام عملیات پایه‌ی ریاضی در استفاده می‌شوند .(مثل جمع,تفریق و ...C)

در عمل تقسیم اگر برای ذخیره داده مربوطه اگر به صورت عدد صحیح `int` تعریف شده باشد, عدد حاصل نیز عدد صحیح است.

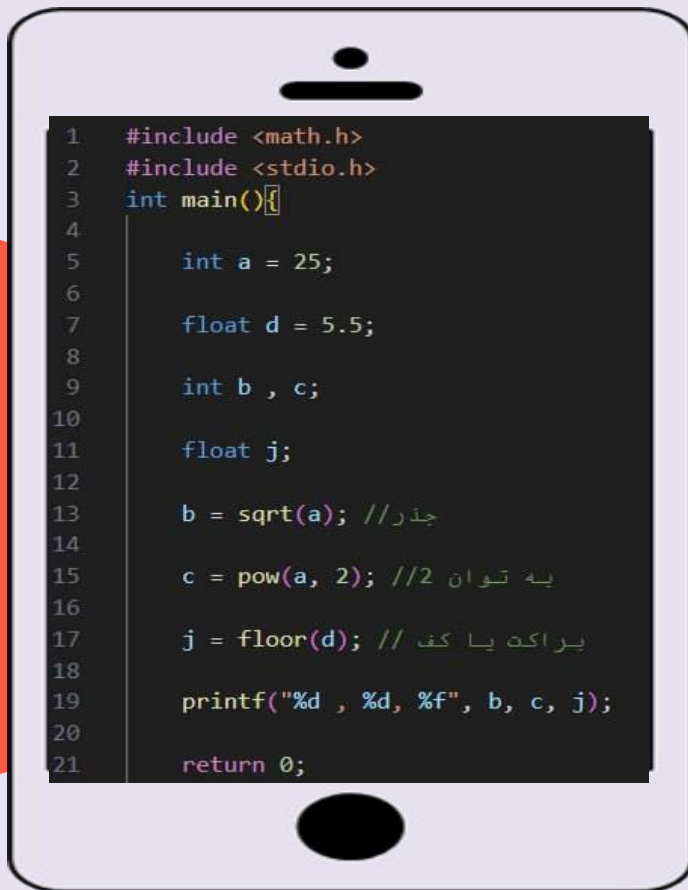
باقیمانده یا Modulus
باقیمانده‌ی تقسیم دو عدد صحیح را برمی‌گرداند.

کتابخانه `math.h`
برای عملیات ریاضی پیچیده‌تر (مانند رادیکال توان توابع مثلثاتی) زبان C یک کتابخانه استاندارد به نام `math.h` دارد.

نحوه دسترسی به هدر فایل:


```
1 #include <math.h>
```


توابع رایج کتابخانه math.h

✓

✓

✓

✓

: جذر یا ریشه دوم Sqrt
عدد به توان عدد دیگر : pow(x, y)
براکت یا کف عدد : floor(x)
سقف یک عدد : ceil(x)

قالب بندی خروجی با printf

این تابع از مشخص کننده های فرمت استفاده می کند که با علامت % شروع می شوند تا نشان دهد چه نوع داده ای باید در آنجا چاپ شود.

برای عدد صحیح %d

برای اعداد اعشاری با رقم اعشار کمتر %f

برای اعداد اعشاری با رقم اعشار بیشتر %lf

برای کاراکترهای تک حرفی %c

برای رشته ای از کاراکترها %s

برای رفتن به خط جدید بعد از چاپ از \n در انتهای خروجی استفاده میکنیم .

```
1 #include <stdio.h>
2
3 int main() {
4     int age = 25;
5     float height = 1.75;
6     char grade = 'A';
7     char name[] = "Ali";
8
9     printf("Hello, world!\n");
10    printf("Name: %s\n", name);
11    printf("Age: %d\n", age);
12    printf("Height: %f meters\n", height);
13    printf("Grade: %c\n", grade);
14
15
16    printf("%s is %d years old, %.2f meters tall, and got an %c.\n", name, age, height, grade);
17
18
19    return 0;
20 }
```


ممنون از توجه شما !

ممنون از توجه شما!

منابع

W3school
GeeksforGeeks
FreeCodeCamp

✓ ممنون از توجه شما !

منابع

W3school
GeeksforGeeks
FreeCodeCamp

تمرینات :

با استفاده از زبان سی هelloworld را چاپ کنید.
برنامه ای بنویسید که شماره دانشجویی و اسم را بگیرد و هردو را چاپ کند.
برنامه ای بنویسید که اسم و فامیلی را بگیرد و آنها را در یک خط چاپ کند.
برنامه ای بنویسید که عرض و طول مستطیلی را بگیرد و مساحتش را محاسبه کند.
برنامه ای بنویسید که سه عدد را بگیرد و میانگین آنها را چاپ کند.